בס״ד · טעון גניזה

מוסדות המיישי״ך

בקשה לאחר סעודה המפסקת בערב יום הכיפורים

קבלת קדושת יום הכיפורים ותוספת מחול על הקודש

מוסדות הרב בניהו שמואלי המיישי״ר בת ים – בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א

לשון חכמים, חלק ראשון אות כ׳

מתי וכיצד אומרים

- זמן אמירת הבקשה הוא בערב יום הכיפורים לעת ערב, לאחר סיום הסעודה המפסקת ומבעוד יום.
- בעודו בביתו, קודם צאתו לבית הכנסת, יחלוץ את מנעליו ויאמר בקשה זו.

לשון חכמים , חלק ראשון אות כ׳

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יאהדונהי), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי מֵעַתָּה וּמֵעַכְשָׁו קְדֻשַּׁת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם כְּדֵי לְהוֹסִיף מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וַהֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי מֵעַתָּה חֲמִשָּׁה עִנּוּיִים שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה וְסִכָּה וּנְעִילַת הַסַּנְדָּל וְתַשְׁמִישׁ הַמִּטָּה. וַהֲרֵינִי מוּכָן לְקַיֵּם מֵעַתָּה מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל עִנּוּי וְלִשְׁבּוֹת מִמְּלָאכָה וְשֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה. כְּמוֹ שֶׁצִּוָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים כָּאָמוּר אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיְיָ: וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

וְנֶאֱמַר שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם

אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם: וַיֹּאמֶר וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וַהֲרִינִי מְכוֵן בְּכָל הַמִּצוֹת הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרִי וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאִי כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת שָׁרְשָׁם בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וְתִתֵּן לָנוּ כֹּחַ וְיכֹלֶת וְעֵזֶר וְסִיּוּעַ וַהֲכָנָה לִשְׁמֹר קְדֻשַּׁת יוֹם הַכִּפּוּרִים כִּרְצוֹנְךָ בְּמַעֲשֶׂה וְדִבּוּר וְכַוָּנָה וּמַחֲשָׁבָה וּרְעוּתָא דִּלְבָּא וְלֹא נִכָּשֵׁל בְּשׁוּם אִסּוּר לֹא בְּמֵזִיד וְלֹא בְּשׁוֹגֵג לֹא בְּמַעֲשֶׂה וְלֹא בְּדִבּוּר וְלֹא בְּהִרְהוּר וְלֹא תָּבֹא תַּקָּלָה עַל יָדֵינוּ כְּלָל וְעִקָּר וּתְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה רַבָּה וּתְזַכֵּנוּ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ כָּרָאוּי בְּכַוָּנַת הַלֵּב וְיִהְיוּ כָּל מַאתַיִם וּשְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים אֵבָרִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים גִּידִין שֶׁבְּגוּפֵנוּ וְנַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ מְשֻׁעְבָּדִים לָךְ וְיִתְקַדְּשׁוּ מִקְדֻשָּׁתְךָ וְיִתְיַחֲדוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל (יאהדונהי) בִּיחֶדָא שְׁלִים (יאהדונהי) וְיִהְיוּ כִּסְּא שָׁלֵם אֲשֶׁר בָּהֶם יִתְפַּשֵּׁט שֶׁפַע אוֹר אֵין סוֹף וּמִשָּׁם יִמָּשֵׁךְ שֶׁפַע רַב וּבְרָכָה רַבָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לְזַכֵּךְ נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ שֶׁיִּהְיוּ רְאוּיִים לְעוֹרֵר מַיִן נוּקְבִין וּתְטַהֲרֵנוּ מֵחַטָּאֵינוּ וּמֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ כַּכָּתוּב וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. וְאוֹמֵר מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ. מָה מִקְוֶה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, גַּם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל. וּבְתוֹרָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּתוּב לֵאמֹר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: